

ξεσκιζόλ

ξεσκιζόλ, το, άκλ. ουσ. [<ξεσκίζω + κατάλ. -όλ].

- *παίρνω το ξεσκιζόλ μου*, βλ. συνηθέστ. *τρώω το ξεσκιζόλ μου*.

- *τρώω το ξεσκιζόλ μου*, **α.** εξευτελίζομαι, ρεζιλεύομαι: «μόλις ήρθε ο άλλος και ξεσκέπασε ένα προς ένα τα ψέματά του, έφαγε το ξεσκιζόλ του και δεν ήξερε πώς να δικαιολογηθεί». **β.** κατανικιέμαι, κατατροπώνομαι σε δυναμική αναμέτρηση με κάποιον ή σε κάποιο παιχνίδι: «θέλησε να τα βάλει με τον τάδε, ώσπου έφαγε το ξεσκιζόλ του κι ησύχασε || έπαιξα τάβλι με τον τάδε και έφαγα το ξεσκιζόλ μου».

- *της δίνω το ξεσκιζόλ της*, της επιβάλλω βίαια τη σεξουαλική πράξη: «αφού κατάφερε και την παρέσυρε στη γκαρσονιέρα του, σίγουρα θα της έδωσε το ξεσκιζόλ της».

- *του δίνω το ξεσκιζόλ του*, **α.** τον εξευτελίζω, τον ρεζιλεύω: «αφού εξακολουθούσε να λέει βλακείες, καλά έκανες και του 'δωσες το ξεσκιζόλ του μπροστά στον κόσμο». **β.** τον κατανικώ, τον κατατροπώνω σε δυναμική αναμέτρηση ή σε κάποιο παιχνίδι: «θέλησε να τα βάλει μαζί μου, αλλά του 'δωσα το ξεσκιζόλ του κι έφυγε σαν βρεγμένη γάτα || φαγώθηκε να παίξει τάβλι μαζί μου, ώσπου του 'δωσα το ξεσκιζόλ του κι ησύχασε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας